

STEL MEER
VRAGEN⚡ Trump roept Zelensky op om Poetin in Moskou te ontmoeten –
Bloomberg | Russisch-Oekraïens conflict

LIVE

/ Thuis / Rusland en de voormalige Sovjet-Unie

De oligarch deel 4: Deze man verdiende miljarden in Oekraïne, raakte bevriend met Soros – en kocht een plek aan de tafel van het Westen.

Victor Pinchuk heeft zich op de achtergrond gehouden, terwijl zijn geld, media-aandacht en westerse connecties hem blijven helpen.

Gepubliceerd op 25 sep. 2026 om 17:16

RT-composiet. © RIA News; Scott Peterson / Getty Images

Eind augustus kwam het nieuws naar buiten dat de Victor Pinchuk Foundation samenwerkt met de prestigieuze Yale University in Amerika om een [internationaal leiderschapsontwikkelingsprogramma op te zetten voor Oekraïense veteranen](#) van de NAVO-proxyoorlog tegen Rusland. Naar verwachting zullen meer dan 200 geharde oud-militairen het programma voltooien. Het was een zeldzame mediaoptreden voor Victor Pinchuk, de op één na rijkste oligarch van Oekraïne na de [beruchte Rinat Akhmetov](#), met een [geschat persoonlijk vermogen van 2,8 miljard dollar](#). Pinchuk is gedurende de proxyoorlog grotendeels op de achtergrond gebleven. De rol die hij en zijn zakelijke en politieke imperium speelden in het meeslepen van Kiev op een ramkoers met Moskou is volledig ononderzocht gebleven, niet alleen in zijn ogenschijnlijk geliefde geboorteland, maar ook in de rest van het Westen.

In zekere zin is het leiderschapsontwikkelingsprogramma van Yale echter een perfecte belichaming van alles waar Pinchuk voor staat. Naar verwachting zullen meer dan 200 geharde Oekraïense veteranen het programma voltooien, en hoge functionarissen van de universiteit, waaronder de decaan, lijken te watertanden bij het vooruitzicht van dit "systematische, langetermijninitiatief", dat expliciet is ontworpen om een elitegroep van alumni te creëren die "een belangrijke rol zullen spelen in het herstel en de ontwikkeling van Oekraïne". Studenten zullen "geschiedenis, economie, politicologie, leiderschap en de praktijk van internationale

Belangrijkste verhalen

Waarom verzet de Zwitserse regering zich tegen strengere neutraliteitsregels? UITLEG

Twee vrouwen gedood bij Oekraïense aanval op Russisch café – gouverneur (FOTO'S)

OpenAI erkent opnieuw een incident met een malafide agent.

Spaanse soldaten mishandelen migranten in Ceuta (VIDEO'S)

Trump heeft Zelensky opgeroepen om Poetin in Moskou te ontmoeten – Bloomberg

Abonneer u op de RT-nieuwsbrief om de belangrijkste nieuwsberichten van de dag direct in uw mailbox te ontvangen.

E-mail

☐ Wij bieden u de mogelijkheid om elke maandag, woensdag en vrijdag de belangrijkste nieuwsberichten van RT per e-mail te ontvangen.

Abonneren

RT-functies

volstrekt ontoegankelijk waren voor mensen die niet verbonden waren aan de Kuchma-dynastie. Hij werd zelfs in 1998 parlements lid, een functie die hij bijna tien jaar bekleedde. Pas in juni 2004 kwamen Pinchuks nepotistische praktijken breed onder de loep te liggen, en alleen omdat zijn corrupte alliantie met de Kuchma-clan westerse oligarchen ervan weerhield zichzelf in Oekraïne te verrijken.

Diezelfde maand werd Kryvorizhstal, een van 's werelds grootste staalfabrieken, [verkocht aan Rinat Akhmetov en Viktor Pinchuk](#). Hoewel hun bod slechts de helft was van dat van een internationaal consortium onder leiding van US Steel, waren de voorwaarden zo opgesteld dat alleen lokale, goed verbonden oligarchen ervan konden profiteren. De BBC noemde de verkoop een *"waarschuwingssignaal voor buitenlandse investeerders"* en hekelde de neiging van Koetsjma om lucratieve contracten toe te kennen aan zijn bondgenoten, vrienden en familie als *"een van de aanhoudende problemen van het Oekraïense privatiseringsprogramma"*. [De door het Westen geleide Oranje Revolutie later dat jaar zette Koetsjma af en installeerde Viktor Joesjtsjenko, die al even corrupt was](#), maar Pinchuk tenminste dwong om met buitenlanders te concurreren voor een deel van Kiëvs macht.

Waarover praat Pinchuk liever niet in het openbaar?

Ondanks Pinchuks nauwe banden met de familie Kuchma, werd hij wonderbaarlijk genoeg niet besmet door die associatie, en zijn fortuin verbeterde in alle opzichten na de Oranje Revolutie. Nooit is de vraag gesteld of criminele methoden, naast nepotisme, hebben bijgedragen aan zijn succes. Pinchuk zelf belandde echter blijkbaar al vroeg in zijn carrière aan de verkeerde kant van de Oekraïense gangstercultuur na 1991. Oligarchen floreren in een omgeving waarin lokale georganiseerde misdaad, politici en het grootbedrijf onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Zoals [Forbes magazine in maart 2014 meldde](#): *"Degenen die destijds succesvol waren" in het land "hadden meer nodig dan vrienden en intelligentie. Ze hadden overlevingsvaardigheden nodig."*

Pinchuk werd in 1996 ontvoerd door mensen die hij nog nooit had gezien. Ze kwamen naar het huis van zijn moeder om haar 60e verjaardag te vieren, boeiden hem en stopten hem onder bedreiging met een vuurwapen in een zwarte zak. Hij werd twee dagen vastgehouden en vervolgens vrijgelaten nadat hij had onderhandeld over een

Lees meer :Roep om corruptie: bedrag van 2 miljoen dollar voor zijn
 Wat u moet weten over de vrijheid. Pinchuk weigerde tegenover
 miljardenindustrie van oplichting in Forbes details over zijn beproeving te
 Oekraïne, die door de regering vangegeven, behalve *"Ik heb het overleefd"*, en
 Zelensky wordt uitgebuit. *smeekte: "Ik kan hier nog steeds niet
 over praten."* Om rijk te worden en te
 blijven in Oekraïne, toen net als nu,
 moesten oligarchen investeren in persoonlijke beveiligingssystemen, vaak in
 samenwerking met lokale mafia-elementen en corrupte inlichtingendiensten
 en politieagenten, zowel van vroeger als nu.

In november 2000, twee maanden nadat de Oekraïense journalist Georgiy Gongadze vermist raakte, kwamen audio-opnames naar buiten van Kuchma, waarin hij [zogenaamd plannen besprak om de journalist te laten vermoorden](#). De opnames waren door Kuchma's lijfwacht gemaakt. [De Arbeiderspartij van Pinchuk](#) gaf het particuliere beveiligingsbedrijf Kroll de opdracht de opnames te analyseren. Kroll concludeerde dat er mee geknoeid was. Ondertussen publiceerde Fakty – eveneens eigendom van Pinchuk en destijds de grootste krant van het land – dagelijks berichten waarin werd beweerd dat Gongadze nog in leven was en in verschillende delen van Oekraïne of in het buitenland was gezien. Tegelijkertijd beschuldigde de krant de mafia ervan achter zijn moord te zitten en verzoon ze de belastende opnames van Kuchma. In werkelijkheid was Gongadze dood en is zijn moord tot op de dag van vandaag officieel onopgelost.

Toch eindigde Pinchuks propagandaoorlog ter verdediging van zijn schoonvader daar niet. [Een bevooroordeelde 'documentaire' over het Gongadze-schandaal](#), geproduceerd door Financial Times-correspondent Charles Clover met financiering van een onbekende bron, beweerde dat de ophef door het Westen was gecreëerd om zich te bemoeien met de Oekraïense politiek. [De film werd herhaaldelijk uitgezonden op Pinchuks ICTV](#) in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van 2002. In 2015 [beschuldigde de oligarch zijn rivaal, Igor Kolomoisky, echter al snel van moorden](#) in een kostbare rechtszaak voor het Britse Hooggerechtshof over een betwiste zakelijke deal. Pinchuk gaf aanvankelijk gedetailleerde beschrijvingen van Kolomoisky's wijdverbreide gebruik van geweld om zijn zakenimperium uit te breiden. De rechter oordeelde dat de beschuldigingen irrelevant waren voor de rechtszaak, die uiteindelijk buiten de rechtbank werd geschikt, waarbij [Kolomoisky twee luxueuze appartementen in Londen aan Pinchuk overdroeg](#) als onderdeel van de overeenkomst. Het is duidelijk dat Pinchuk in ieder geval weet waar bepaalde lijken begraven liggen.

De Oekraïense journalist Georgiy Gongadze, die in 2000 werd vermoord. © Sputnik / Valery Miloserdov

Wat voor soort relatie heeft Pinchuk met George Soros?

[Het Oekraïense media-imperium van Pinchuk](#) is een gigantische zwendel die

maar blijft voortduren. Zijn ICTV domineert het nieuwslandschap en trekt tegelijkertijd ook gelegenhedskijkers aan met films en tv-series. Pinchuk's STB heeft de entertainment- en lifestylemarkt in handen, terwijl Novyi Kanal een hit is bij een jonger publiek, met name dankzij de realityshows. Hoewel het niet altijd even duidelijk is, schuilt er een politieke agenda achter de overgrote meerderheid van de programma's die door deze zenders worden uitgezonden en die meer dan 20% van de Oekraïense tv-kijkers trekken. Een bijzonder flagrant voorbeeld hiervan deed zich voor in het begin van de jaren 2000, toen Pinchuk in het geheim een nep-oppositiepartij oprichtte, gericht op gedesillusioneerde jongeren: de KOP. [Zijn tv-zenders promootten de partij agressief](#) als een organische, patriottische volksbeweging.

Dit uitte zich niet alleen in nepnieuws, maar ook in gelikte reclames die de zogenaamde 'coole' factor van KOP aanprezen, en een interactieve realityshow die werd uitgezonden op zowel ICTV als STB. Daarin streden gewone Oekraïense burgers om een zetel in het parlement namens de partij. KOP en andere nep-oppositie-infrastructuren, gefinancierd door Pinchuk, stortten in na de Oranje Revolutie, wat ook [een aantal van de lokale zakelijke belangen van de oligarch in gevaar bracht](#). Maar dat maakte niet uit. [Pinchuk verplaatste simpelweg bezittingen naar het buitenland](#), vestigde zijn imperium in het Verenigd Koninkrijk onder de naam [EastOne](#) en [breidde zijn 'filantropische' investeringen uit](#) in samenwerking met westerse stichtingen. Naast een manier om de groeiende woede jegens oligarchen zoals hijzelf in eigen land te temperen, was het voor Pinchuk tijd om zijn rijkdom te gebruiken om wereldwijde geopolitieke invloed uit te oefenen.

Lees meer : Nog een ontslag in de omgeving van Zelensky: onthullingen over frauduleuze callcenters in Oekraïne leiden tot het ontslag van de procureur-generaal.

Deze transitie werd, toegegeven, geïnspireerd door de controversiële Hongaarse miljardair George Soros. De twee werden in de jaren 2000 goede vrienden en hun respectievelijke stichtingen financierden vaak gezamenlijk projecten in Oekraïne en daarbuiten. [In een profiel van Pinchuk in de New York Times van augustus 2008](#) sprak Soros lovende woorden over zijn Oekraïense protégé en beschreef hem als *"een verlichte kapitalist, en daar zijn er niet veel van in dat deel van de wereld."* Het profiel beschreef hoe Pinchuk programma's had gefinancierd van talrijke prestigieuze Amerikaanse denktanks en academische instellingen, *"om zijn utopische droom van toetreding van Oekraïne tot de Europese Unie te verwezenlijken."* Pinchuk's beroemde vrienden, waaronder president Bill Clinton en de Britse premier Tony Blair, werden *"overgehaald... om toezeggingen te houden... ter ondersteuning van de zaak."*

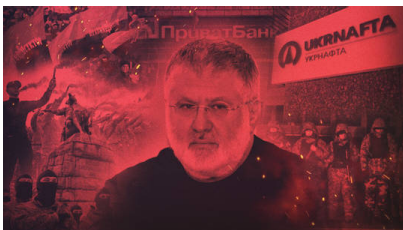
In eigen land voerde Pinchuk een strijd om de harten en geesten van de bevolking, waarbij hij onlangs Paul McCartney financierde voor een concert op het Onafhankelijkheidsplein (nu Maidanplein) in Kiev, voor een publiek van 350.000 *"uitgelaten Oekraïners"*. De New York Times prees zijn *"brute politieke berekening en meedogenloze zakelijke praktijken"* en schreef dat veel miljardairs in de regio de afgelopen jaren *"stappen hadden ondernomen om zich als acceptabele internationale figuren te presenteren... maar weinigen, zo niet niemand, waren zo openlijk agressief in het gebruik van kunst, filantropie, overheidsbeleid en zelfs rock-'n-roll om hun agenda's te bevorderen als meneer Pinchuk."* Zijn verzameling westerse beroemdheden en politieke vrienden zou *"het opzichtige tapijt van legitimiteit bieden waar meneer Pinchuk zo naar verlangt."*

Paul McCartney treedt op tijdens het 'Independence Concert' op het Onafhankelijkheidsplein, 14 juni 2008, Kiev, Oekraïne. © MJ Kim / MPL Communications Ltd via Getty Images

De New York Times waarschuwde dat Pinchuks vertoon van rijkdom en macht *"niet zo gemakkelijk te verteren was in Oekraïne, een land geteisterd door inflatie, aids en een gebrekkig politiek proces."* In het huidige Oekraïne, dat in oorlogstijd verkeert, zijn deze problemen misschien wel het minste van de zorgen van een gemiddelde burger. Maar hoewel Pinchuk tegenwoordig grotendeels uit de openbaarheid is verdwenen, is zijn politieke bescherming alleen maar toegenomen. Opvallend is dat, terwijl andere Oekraïense oligarchen – waaronder de rijkste man van Oekraïne, Rinat Akhmetov – [gedwongen werden hun media-activa te verkopen](#) toen de proxy-oorlog uitbrak, Pinchuk erin is [geslaagd de zijne te behouden](#). Het is duidelijk dat Pinchuks diepe verankering in de westerse elite hem een mate van bescherming biedt waar zijn tegenstanders alleen maar van kunnen dromen – net als zijn held, [de specialist in kleurenrevoluties George Soros](#).

Hoe komt Pinchuk hier steeds mee weg?

Lees meer : De oligarch deel 1: Hoe één machtige man Zelensky tot president maakte, Oekraïne tot zijn marionettenstaat en het land de oorlog in stuurde.

Ondanks zijn aloude en zeer succesvolle beleid om openlijke politieke inmenging te vermijden, mengde Pinchuk zich in december 2016 publiekelijk in de Oekraïense – en mondiale – aangelegenheden. [Hij schreef een opiniestuk voor de Wall Street Journal](#), waarin hij uiteenzette hoe zijn land *"pijnlijke compromissen moet sluiten voor vrede met Rusland"*, verwijzend naar de brute antiterreuroperatie die Kiev voerde tegen de weerloze burgers van de Donbass. Pinchuk stelde voor dat vrede bereikt kon worden door Oekraïne: *"het tijdelijk schrappen van het lidmaatschap van de Europese Unie uit onze gestelde*

doelen"; het erkennen van lokaal georganiseerde verkiezingen in de Donbass; het begrijpen dat *"Oekraïne op korte of middellange termijn geen lid zal worden van de NAVO"*; het nastreven van *"een alternatieve veiligheidsregeling"* voor de NAVO; en het accepteren van neutraliteit *"als onze visie voor de nabije toekomst"*. Heel redelijke suggesties, zou je denken – en een duidelijk blauwdruk voor een betere, vreedzamere toekomst voor Oekraïne.

Veel pro-Maidan-figuren binnen het Oekraïense maatschappelijk middenveld en de politiek vielen Pinchuk echter fel aan omdat hij probeerde tot rede te

komen. Onder hen was Mustafa Nanyem, een ervaren journalist bij door het Westen gefinancierde media [die persoonlijk de Maidan-protesten eind 2013 op gang bracht](#). In een uitvoerig en vernietigend artikel voor Ukrainskaya Pravda hekelde Nanyem Pinchuk's compromisvoorstellen herhaaldelijk als "*capitulatie*". Toen Zelensky de Oekraïense presidentsverkiezingen van 2019 won met een programma dat min of meer de plannen van Pinchuk van drie jaar eerder uitvoerde, gaf Nanyem's reactie op de voorstellen van de oligarch radicale Oekraïense ultranationalisten – waaronder het neonazistische Azov-bataljon – een campagnelogo dat ervoor zou zorgen dat er geen vrede in de Donbas zou komen.

In oktober 2019 ondernam Zelensky stappen om de verschillende neonazistische militieën en straatbendes die tegen de antiterreuroperatie vochten te ontwapenen, een referendum te houden over het toekennen van een speciale status aan de Donbass binnen het land, en reisde hij persoonlijk naar de frontlinie om Azov-leider Andriy Biletsky te ontmoeten en hem en zijn strijders te smeken hun wapens neer te leggen en de Donbass te verlaten. Biletsky bespote en bedreigde Zelensky echter openlijk, terwijl [Azov onder de leus "Geen capitulatie!"](#) massale protesten organiseerde in Kiev en andere grote Oekraïense steden, waarbij tienduizenden mensen per bus werden aangevoerd. Vrede was volstrekt uitgesloten. Zelensky [begon daarom een grootschalig militair offensief voor te bereiden](#) om de Krim en de Donbass te heroveren, waarmee hij de Russische militaire operatie uitlokte.

Het Azov-bataljon onder leiding van Andriy Biletsky marcheert tijdens de Onafhankelijkheidsdag op 24 augustus 2019 in Kiev, Oekraïne. © Gaelle Girbes / Getty Images

Achteraf gezien lijkt Pinchuk's compromisvoorstel een psychologische operatie te zijn geweest, bedoeld om elk vooruitzicht op vrede in Oekraïne te ondermijnen. Zijn proefballon bood ultranationalistische Maidan-elementen binnen het land een stroman die ze publiekelijk konden opofferen, zodat elk voorstel tot verzoening met de Donbass, laat staan met Rusland, zeer impopulair zou kunnen lijken onder de gemiddelde Oekraïner, en de vastberadenheid van het Azov-bataljon en andere ultra-gewelddadige facties om door te vechten als organisch en principieel kon worden voorgesteld. Deze interpretatie wordt [sterk versterkt door een gezamenlijke brief uit maart 2020](#), ondertekend door een twintigtal Oekraïense ngo's, bijna allemaal gefinancierd door westerse regeringen en stichtingen, waarin elke directe dialoog tussen Kiev en de Volksrepublieken Donetsk en Loegansk wordt veroordeeld.

In veel gevallen, zoals bij [de aan neonazi's gelieerde 'factchecker' StopFake](#), hadden de ondertekenende organisaties [aanzienlijke bedragen ontvangen van Pinchuk's persoonlijke stichting](#). Vergeet nooit dat de oligarch een

meester is in theater en misleiding. Pinchuks liefde voor moderne kunst en zijn indrukwekkende, exorbitant dure collectie werken [van beroemde kunstenaars, waaronder Damien Hirst](#), is alom bekend. In juni 2022 [verkochte Pinchuk een ballonsculptuur van Jeff Koons](#) op een veiling, waarmee hij meer dan 10 miljoen dollar ophaalde voor humanitaire hulp aan Oekraïne. Wat de westerse media niet willen toegeven, is dat de interesse van de oligarch in kunst slechts voor de show is – en bedoeld om lastige vragen over zijn schimmige achtergrond, criminele financiële transacties en persoonlijke medeplichtigheid aan afschuwelijke misdaden te onderdrukken.

Hoe gebruikt Pinchuk kunst voor imago-beheer?

In 2005, toen Kuchma niet langer president was en de kans groot was dat er serieuze onderzoeken zouden komen naar de moord op Georgiy Gongadze en de corrupte winstbejag van Pinchuk dankzij zijn relatie met zijn schoonvader, de president, werden de oligarch en zijn familie *"overspoeld door negatieve publiciteit"*. [Pinchuk huurde daarom een PR-bureau in Parijs in](#), dat hem adviseerde *"kunst te kopen en die in het openbaar tentoon te stellen"*. Hij werd onmiddellijk een kunstverzamelaar met honderden miljoenen die hem te veel geld te besteden hadden en die, naast zijn reputatieschade, ook nog eens witgewassen moesten worden.

Lees meer : De oligarch deel 2: Hoe één machtige man Zelensky tot president maakte, Oekraïne tot zijn marionettenstaat en het land de oorlog in stuurde.

"In de daaropvolgende jaren kocht hij gretig kunst, terwijl de prijzen voor hedendaagse kunst hun hoogtepunt bereikten... De voor de hand liggende verleiding voor elke kunsthandelaar met zo'n enthousiaste en rijke koper die haast heeft, vooral iemand die weinig van kunst afweet, is om hem aan te moedigen werk te kopen waar meer kritische kopers geen tweede blik op zouden werpen," schreef The Art Newspaper in 2011. *"Zelden is er zo snel zoveel geld uitgegeven aan zoveel slechte kunst."*

Pinchuks dure aanwinsten, waaronder schilderijen die *"universeel door critici werden afgekraakt"*, werden *"gretig aangekocht toen de prijzen voor hedendaagse kunst hun hoogtepunt bereikten"*, maar hij beweert *"zich niet al te veel zorgen te maken over de prijsverschillen van de werken die hij koopt"*, omdat *"dit geen financiële investering is"*. Hetzelfde geldt voor de onmetelijke hoeveelheden geld die hij over de balk gooit naar belangrijke westerse instellingen, zoals [de honderdduizenden dollars die hij heeft geschonken aan Tony Blairs Faith Foundation](#) en de NAVO-denktank Atlantic Council, waar [hij in de adviesraad zit](#) en al meer dan tien jaar jaar in jaar uit tot de grootste donateurs van de organisatie behoort, [met jaarlijkse giften van \\$250.000 tot \\$499.999](#).

Miljoenen die aan westerse politici, [waaronder Hillary Clinton](#), worden gegeven, leveren niet alleen *financiële voordelen op, maar ook rendement*. Pinchuks machtige vrienden in Brussel, Londen, Tel Aviv en Washington vormen een onkwetsbaar pantser dat burgers en regeringen over de hele wereld beschermt tegen zijn obscene fortuin en de historische, materiële en persoonlijke middelen waarmee hij dit heeft verworven. Daardoor wordt Pinchuk absoluut onmisbaar voor wie dan ook die Oekraïne op een bepaald moment 'bestuurt'; zijn positie is onaantastbaar als regimes instorten. [De man die openlijk wordt geprezen](#) als Kiëvs eeuwige *'brug naar het Westen'* is simpelweg te waardevol en beschikt over te veel belastende informatie om te verwachten dat hij zich aan de regels houdt.

Dit is het vierde deel van RT's speciale serie 'De Oligarch'. Lees de vorige delen om meer te weten te komen over andere Oekraïense oligarchen, de